

▶ 14 Agosto, 2023

Crítica Torroella

Imma Merino

Expressar amb la veu i tot el cos

Concerto Köln & Jeanine De Bique

Festival de Torroella, Auditori Espai Ter, dissabte 12 d'agost

Amb una veu àgil que s'enfila en els aguts per brillar en l'ornamentació però que explora tots els seus colors a la recerca de l'expressió dramàtica, Jeanine De Bique va meravellar dissabte el públic del festival de Torroella. Hi va actuar amb el Concerto Köln fent-s'hi present la complexitat entre la soprano i el conjunt de música antiga i, de fet, la cohesió adquirida amb la interpretació d'àries en què uns mateixos personatges (Rodelinda, Agripina, Cleòpatra) s'emmirallen en òperes barroques diferents. Sovint ho fan en el contrast a través dels moments dramàtics corresponents i dels estils dels compositors que, com era propi de l'època, solien partir d'un mateix llibret. A Torroella hi van arribar després d'haver fet junts nombrosos concerts originats en el CD *Mirrors*, enregistrat l'any 2021, i s'hi va sentir la seva poètica fusió entre el cant i la música.

Després de l'obertura

Jeanine De Bique, envoltada pels músics de Concerto Köln, dissabte a l'Espai Ter ■ ROGER LLEIXÀ

de *Partenope*, de Händel, Jeanine De Bique va abordar Rodelinda, la "regina de Longobardi" que manté fidelitat al seu espòs (el rei Bertarido) tement que sigui mort després que el propi germà (Gundeberto) hagi perit en intentar usurpar-li el tron. En mans del traïdor Grimoaldo, però, procura protegir-se i salvar el seu fill Flavio. En aquesta circumstància, neguitosa, canta "Risolvero non

oso": "No goso resoldre-ho. Voldria salvar el fill, l'espòs demana fe, el traïdor, la mà." De Bique va interpretar l'ària de la versió de Carl-Heinrich Graun i, tot seguit, el seu contrapunt amb una d'excelsa que fulgura l'òpera homònima (i amb el mateix llibret de Nicola Francesco Haym) de Händel: "Ritorna o caro". Rodelinda sap que Bertarido és viu. Per això, demostrant la capacitat per adaptar

l'expressió a cada context dramàtic, De Bique va transmetre la joia davant d'un retrobament que li donarà calma. També es va percebre que expressava amb el seu cos sencer, participava. Tanmateix, la veu de la soprano, nascuda a Trinidad i Tobago, encara no s'havia obert prou per desplegar del tot el seu cromatisme i el seu virtuosisme. Ho va fer una mica més amb una altra ària inquieta de

Rodelinda, "L'empio rigor del fato", de nou corresponent a l'òpera de Graun. I encara més amb la que va tancar la primera part, "Ah! Ruggiero crudel!", amb què la feliç Alcina (a l'òpera de Händel que du el seu nom) lamenta que Ruggiero no li faci cas com a símptoma de la pèrdua del poder amb què seduïa els cavallers de les croades.

A la segona part, amb

interval instrumentals amb què el Concerto Köln aportava un respir enmig de la tensió de les àries, van entrar en disputa l'*Agripina* de Händel (del qual podria dir-se que sempre en surt guanyador) i la mateixa mare de Neró que, com a personatge secundari, apareix a la retrobada òpera *Germanicus*, de Telemann: l'*Agripina* amb "L'alma mia frà la tempeste" i aquella que fa una "Remembranza crudel", sempre en relació amb el que va ser capaç de fer per les ambicions pròpies i del seu fill. Encara falten els reflexos de Cleòpatra en els miralls de Händel (*Giulio Cesare in Egitto*) i Graun (*Cleopatra e Cesare*): "Che sento, oh, Dio!... Se pietà" i "Tra le porcello assorto", en què, d'una manera o una altra, la reina enamorada sent que tot acabarà malament. Abans que cantés l'ària de Händel, Jeanine De Bique va intentar explicar en espanyol les diferències. No calia i fins va arribar a trencar una mica el clima i la concentració, tot i que tornava a imposar-la amb el cant. Això perquè ho expressava clarament amb la seva veu, tan bella i tan ben usada que sembla destinada a ser una de les grans sopranos d'un avenir que ja ha arribat.